

more napraviti, da se ob krajih vežejo grabni, nasleduje temu početju tudi druga velika dobrota, da se bo spet blizo 1000 oralov močirne zemlje osušilo, in upati smemo, da bo prihodnje leto tukaj že lepa rež rastla, kodar zdaj še komaj koza more hoditi, ker je vse zatonjeno. Slišali smo tudi, da bo kantonska gosposka okolice ljubljanske pri Margatu čez Ljubljanico most napravila, in da bo od ondot cesto dalej do Goric in celó do Verhnike potegnila. — Kdor koli je kedaj po ovinkih tu od kraja do kraja potoval, bo spoznal korist teh naprav; še bolj hvaležni bodo pa sl. magistratu in kantonski gosposki za vse to dotični srenjčani sami. — Naj povemo še memogredé, da prošnja tiste mestne drenažene senožeti, o kateri so „Novice“ vsako leto govorile, je bila letos za 549 gold. po očitni dražbi v najem dana; dokler ni bila po drenaži zboljšana, se je košnja komaj za 80 gold. spečala. Res škoda, da so pri nas drenažene senožeti še bele vrane.

Iz Ljubljane. Kaj mislite v Ljubljani o gosp. Dežmanovem govoru, ki smo ga brali iz deržavnega zbora? — je bilo te dni večkratno vprašanje. Da resnično odgovorimo na to vprašanje, moramo reči, da tistim, ki ne priznavajo djanske ravnopravnosti slovenskega naroda, je bil najslajši med; tisti pa, kateri celó pohlevno želijo tudi našemu národu kosček tistih pravic, ki jih imajo uživati vsi narodi, so se žalostni spominjali Vodnikove pravlice „nemški in krajnski konj“. To je tisti velik razloček o presojevanji g. Dežmanovega in g. dr. Tomanovega in g. Černetovega govora, ki je tudi v zahvalnicah se pokazal, ki so jo nek „nemški“ Teržičani, ki najraje pojó „was ist des Deutschen Vaterland“, poslali g. Dežmanu, — mnogoveljavni ljubljanski mestjani, kupci in drugi pa, katerim Vodnikove najbolj v serce segajo, pa g. dr. Tomanu in Černetu, ktera brez sovražtva do nemškega ali laškega jezika le serčno tudi pravico terjata našemu domačemu jeziku. Lahko sodi vsak sam, čigavo je pravo! — Neki kmet iz Nadgorce je unidan tukajšni e. k. mestni prezročeni okrajni sodnii podal tožbo zavolj nekega motenja v posesti vodnjaka v slovenskem jeziku; sodnija mu je rešila vlogo v nemškem kmetu nerazumljivem jeziku, ne zato, da bi gosp. uradniki slovenski pisati ne znali; tudi ne zato, da bi jih volja ne bila na slovenske vloge slovensko odgovarjati, ampak le zato, ker to višji sodniški ukaz prepoveduje. Cesarski diplom od 20. oktobra, kje si? Ravnopravnost narodov, kje si še?

Iz Ljubljane. (Nove slovenske bukve). Prejeli smo iz Dunaja 22 pól debelo knjigo, ki je po ukazu bivšega e. k. ministerstva za bogočastje in šolstvo ravnokar v ondotni zalogi šolskih bukev na svetlo prišlo v slovenskem jeziku pod naslovom: „Kratek popis cesarstva avstrijskega sploh in njegovih dežel posebej. Za niže gimnazije in niže realne šole. Sostavil Ludovik vitez Henfler. Poslovenil M. Cigale“. Cena ji je 85 nov. krajc. Govorili bomo o tej knjigi drugo pot obširniše; danes le to rečemo, da se na gladki in prilježni besedi vidi, da je mojster Cigale tudi to delo s posebno marljivostjo izdeloval. Ker ima napis: „za nižje gimnazije in realne šole“, moramo pričakovati, da bo ta knjiga prihodnje še v vse nižje gimnazije in realke na Slovenskem vpeljana; sicer ne vemo, kaj bi imel pomeniti ta napis. — Sila velika repata zvezda, ki se je že vidila v nedeljo ponoči, ko se je nebo nekoliko razjasnilo, se je prikazala v pondelj zvečer okoli pol desetih v res sijajni krasoti.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. V deržavnem zboru so bili pretekli teden pomenki o narodnih zadevah prav živi; rodoljubni Slo-

vani so serčno odkrivali rane svojih narodov; nasprotniki njih pa so pokladali mazilo nemške „kulture“ čez nje. Ne vemo, ali se bojo s tem zacelile. Nam je le eno in gotovo celilo znano, in to je pravična ravnopravnost, ki daje „vsakemu svoje“, in nobene pravde potem več ne bo treba.

— Presvitla cesarica se je 25. dan p. m. srečno pripeljala v Karf. Ker se ni zastran zdravja njenega nič ravno hudega bati, bo prof. doktor Škoda, ki jo je spremil, se kmali spet na Dunaj vernil.

Češko. Iz Prage 29. junija. Pogreb našega pre-slavnega Šafařika včeraj zvečer je bil neizrečeno slovesen. Ne le, da skor celo mesto je bilo na nogah, tudi iz kmetov je prišlo veliko ljudi, mu skazati zadnjo čast. Na obeh straneh vozá, ki je bil okinčan z znamenji dohtarske časti, z lovrovimi in cvetličnimi vencami in slovanskimi banderij, je šlo 24 mladenčev raznih slovanskih rodov v narodni obleki in z bakljami. Čope mertvaškega perta pa so nesli gospodje Palacky, Rieger, Brauner, Erben, Wencig, Tomek, Wocel in Toman (ki se je k pogrebu v Prago podal). Za vozom sta dva vradnika vseučiliščina nesla na črni žametni blazini cesarske in kraljeve rede rajnega in najslavnišo knjigo „Starožitnosti slovanske“. V prvi versti pogrebcev je šel deželni poglavar in njemu na strani rektor vseučilišča in mestni župan; neštevilna je bila množica ljudi, ki je spremila slovanskega pervaka.

— Kakor dr. Smolka je tudi dr. Toman-a mesto Elbe Kostelice poslavo s častjó mestjansko.

Hervaško. Iz Zagreba 28. junija. Pomenki zastran združenja Hervaškega z Ogerskim še zmirom terpijo.

Ogersko. Iz Pešta 1. julija. Predsednika gornje in doljne zbornice, ki sta nesla 25. dan p. m. adresu na Dunaj, sta se začasno vernila v Pešt, ker ju cesar še niso sprejeli. Veliko ministerskih zborov vpricho Njih Veličanstva je že bilo; al še nič se ne vé: kako in kaj; to pa je gotovo, da to: ali bojo cesar pismo Ogrov sprejeti hotli ali ne, je zdaj najimenitniša reč in važniše kot vse drugo. Ni tedaj čuda, da je pozornost cele Evrope sedaj obrnjena na cesarjev sklep.

Laško. Iz Turina. Deržavni zbor je radosten sprejel Napoleonovo pismo, katero spoznava Viktora Emanuela za kralja italijanskega. — Sveti oče papež res nevarno bolehalo.

Turško. Turški sultan Abdul-Medžid je 20. dan t. m. umerl. Čeravno je zapustil sina 21 let starega, je vendar naslednik brat njegov Abdul-Aziz, rojen leta 1830, kakor pravijo, človek stare turške korenine. Nastopil je carstvo v sila važni dōbi; kako se bo védel bo kazala prihodnost.

 Današnjemu listu je priložena 16. pōla „Povestnice“.

Listnica vredništva. Gosp. J. G. v H: Poslano smo izročili založništvu. Gospodarske knjige Vam bomo naznanili drugi pot. — Gosp. V. S. v Š: Spis Vaš zoper „Laib.“ smo odložili za zdaj, ker smo ji, kakor ste brali, sami odgovorili v 26. listu „Novic“; morebiti ga bomo upotrebovali drugikrat. Vredništvu „Laib.“ na njegov odgovor v 146. listu ni nič odgovoriti, ker ne tají svojega „Standpunkta“, in ker to, kar od nas zavoljo „Bl. a. Kr.“ hoče zvediti, samo najbolje vé, zakaj da še za plačilo spisov ne dobí. Če „Laib.“ misli, da jo „Novice“ zavidajo za njene inserate, kaže, da njeni prijateljski prestavljavci so lokavi in ji ne povejo vsega, kar v „Novicah“ stoji, sicer bi vedila, da one hočejo ostati to, kar so odnekaj bile, in da politični list, ki ga peticija slovenska zahteva, spada v vso drugo versto.

Kursi na Dunaji 2. julija.

5% metaliki 68 fl. 25 kr. Ažijo srebra 37 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 79 fl. 95 kr. Cekini 6 fl. 57 kr.